

טוב עצמו, שוחט בה קרבנות החג מיד. שהואיל ואסור לטבול כלים ביום טוב ודאי הטבילה קודם לכן והרי היא טהורה.

ואם נמצאה הקופיץ קשורה לסכין — הרי היא כסכין. ואפילו נמצאת בארבעה עשר שחל להיות בחול, שוחט בה מיד. דודאי הוטבלה עם הסכין בשלושה עשר, הואיל והיא קשורה עמו.

גמרא:

שנינו במשנה רוקין הנמצאים בשוק העליון של ירושלים טמאין מספק. ומפרשת הגמרא:

אמר רבי אבין בשם רבי יהושע בן לוי: קצרין [כובס, ולפי שהכביסה מקצרת את הבגדים נקרא כן] של נכרים היה שם.

כלומר, שוק של כובסים היה שם ונכרים היה, ותכמים גזרו על הנכרים שיהו כזבים לכל דבריהם, ושיהיה רוקן טמא. ולכן רוק הנמצא שם הרי הוא טמא.

אמר רבי חנינה: ערודות [ערוד הוא חמור הבר, ובלשון רבים — ערודות] היו נזחרים [הורגים בנחירה] הנכרים בירושלים לצורך אריות של המלך.

והיו עולי רגלים משתקעין בדמן עד ארכובותיהן, ובאו לפני חכמים לשאול אם נטמאו בדם זה. ולא אמרו להם דבר, משום דדם נבילות אינו מטמא וכדלהלן.

אמר רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי: מעשה היה בפרדתו של רבי שמתה, וטהרו את דמה. ואמרו שאינו מטמא משום טומאת נבילה.

ושאל רבי אליעזר את רבי סימון: עד כמה הוא שיעור הדם שמטהרים בנבילה?

ורבי סימון לא אשגה ביה ולא ענה על שאלתו.

ושאל רבי אליעזר לרבי יהושע בן לוי: עד כמה הוא השיעור שדם נבילות טהור?

ואמר ליה: עד רביעית דם הרי זה טהור. יותר מרביעית — הרי זה טמא.

ובאש חרה לרבי אליעזר, על דלא חזר ליה רבי סימון שמועתא, [חרה לרבי אליעזר על שלא החזיר לו רבי סימון תשובה].

רב ביבי הוה יתיב והוה מתני הדין עובדא, היה יושב ושונה מעשה זה שטיהרו את דם הנבילה. ואמר ליה רבי יצחק בר כהנה, שאלו: האם רק עד רביעית דם טהור, ויותר מכאן טמא?

ובעט ביה רב ביבי [דחפו ברגלו], ולא ענה לו.

אמר ליה רבי זריקא לרב ביבי: וכי בגין דשאל לך, את בעט ביה? וכי משום ששאלך רבי יצחק שאלה זו דחית ודחפת אותו?!

אמר ליה: בגין היות דלא הוה דעתי מיושבת בי בעיטנא ביה, ודחיתו ולא עניתו לו תשובה.

דאמר רבי חנן: במי הכתוב מדבר הכתוב בקללות בפרשת כי תבוא: "והיו חייד תלואים לך מנגר?"

זה שהוא לוקח [קונה] הטיב לשנה, ומהם אוכל, ואין לו שדה משלו, וכל שנה צריך